

Marstal Kajakklub

Sæson 2020

MARSTAL KAJAKKLUB'S BESTYRELSE 2020

Formand Henrik Lindberg - hindbergnielsen@gmail.com

Næstformand Jan Møller - janm@marnav.dk

Kasserer Jørgen Friis - joergenfriis@msn.com

- nøgle ansvarlig

Bestyrelsesmedlem Tine Højmark - tinehoejmark@gmail.com

- hjemmeside ansvarlig

Bestyrelsesmedlem Lars Lading - lars@larslading.dk

- ansvarlig for reparationer af kajakker

suppleant Alice Jørgensen - aliceja@live.dk

Den samlede bestyrelse

forside billede: Elite holdets fødder

Redaktionen har bedt bestyrelsen præsentere sig selv :

Formand: Henrik Lindberg-Nielsen 68 år

Formand pr juni 2020

pensioneret lærer, 6 år i klubben IPP2 oktober 2014 på Thea og Kurts første hold.

Holder mest af kajakture i godt vejr, både med og uden madpakke, telt mm, men helst med selskab af ligesindede.

Ud over kajak bruger jeg tid i mit træværksted, hvor jeg laver knive, langbuer og pile (som jeg også skyder med), drejede og snittede ting af træ.

Jeg har tre børn og 7 børnebørn, en hund, en kat og en del høns.

Bor sammen med Ruth og vores ven Jens nær Stokkeby.

Næstformand: Jan Møller

Da kajakhuset i Ærøskøbing blev indviet 2016 synes Ulla at vi skulle gå ned at deltage i indvielsen. Andreas Holm fra Troense var på vandet og viste nogle af alle sine evner, det så spændene ud, og vi fik lidt snak med nogle af klubbens medlemmer, så Ulla og startede på begynderkursus i Marstal to dage efter. Der blev roet en del kajak det efterfølgende år hvor jeg var heldig at kunne købe en brugt kajak, mine lange ben kunne være i. I 2018 var vi et hold som trænede til IPP 3, det var meget lærerigt og vi havde mange hyggelige turer. 2019 bød på mange fine oplevelser med kajakken, på Havkajak- roernes sommertræf i Sverige.

Da der manglede en suppleant i bestyrelsen, sprang jeg ind der, og har været valgt i 2 perioder. Ved sidste generalforsamling blev jeg valgt ind i bestyrelsen, hvor jeg vil gerne medvirke til, at vi fortsætter med at have et godt miljø og sammenhold i klubben og kan opretholde vores gode lokaler og opgradere vores grej.

Kasser: Jørgen Friis

Pensionist og leder af Motorfabrikkens opfinderværksted, FabLab. Har roet havkajak i 20 år med skiftende intensitet. I år har jeg endnu ikke været på vandet, men sidste år blev det til 189 km. Det bedste ved kajakken er, at den er tilgivende når den bliver svigtet i længere perioder, hvor livet fyldes af noget andet. Jeg er sekretær og kasserer i bestyrelsen, og har været det i 6 år, så det er på tide at give stafetten videre til nye kræfter. Mit fokus som bestyrelsesmedlem har været, at klubbens økonomi skal være sund, og at administrationen skal være så enkel som muligt for medlemmerne.

Bestyrelses medlem: Tine Højmark 32 år

Foreningslivet har altid betydet meget for mig og det gør det stadig. Det driver mig at skabe herlige miljøer, hvor mange forskelligheder kan mødes til en fælles interesse. Jeg tror på at det man vander vil gro og jeg vokser selv når jeg laver noget jeg godt kan lide. Grundet min lyst til foreningslivet er jeg hoppet med i bestyrelsen. Jeg har fået ansvaret for Facebook og hjemmesiden og er også med til de generelle beslutninger.

Min erfaring med kajak startede i 2009, hvor jeg var på idrætshøjskole. Der fik jeg IPP1 og brugte det primært for at kunne dyrke adventurerace. Efter flere år uden brug af kajak tog jeg på adventure-uge på Oure Højskole hvor kajak blev opfrisket igen og jeg fik lyst til at udvikle mig endnu mere ift. kajak. Først efter min flytning til Ærø tog jeg i 2019 IPP2 bevis i Marstal Kajakklub. Jeg elsker naturen og den friske luft på vandet, som kajaklivet giver. Jeg synes det er fedt at udvikle mig teknisk, men holder også af de korte og lange ture hvor det går stille og roligt. Håber at jeg fremover får planlagt nogle flere overnatningsture med kajakken.

Bestyrelses medlem: Lars Lading

Jeg begyndte at ro kajak i en ret sen alder, men har roet i godt 8 år. Blev friroet i Rørvig Kajakklub og fik IPP2 på et kursus på Viborg Idrætshøjskole hvor jeg også fik rullet et par gange – uden dog at være en sikker ”ruller”. Har roet i op til godt en meter høje bølger. Roer i en Frej 534 og en Aquarius Sea Lion. Har hjulpet ved instruktion af nye medlemmer og skoleelever. Valgt til bestyrelsen i Marstal Kajakklub i 2020, med reparationer af kajaker som speciale.

Suppleant: Alice Jørgensen

Til generalforsamlingen blev jeg valgt som suppleant til bestyrelsen. Det er nyt for mig at være i en bestyrelse, så jeg er med til møderne og følger med i hvad der rører sig - så jeg syntes det er en god måde at lære bestyrelsesarbejdet at kende på.

Bjarne og jeg flyttede til Ærø i 2017. Tidligere havde jeg overvejet et kajakkursus, men her var det jo OPLAGT at begynde, både med hensyn til faciliteterne, det sydfynske øhav og prisen. Samtidig var

det en god måde at lære andre at kende på, når nu vi var tilflyttere. Derfor tog vi begge IPP2 sidste år og det har til fulde indfriet mine forventninger.

Jeg var ellers ret spændt på, om jeg kunne holde til at ro kajak pga min leddegigt, men inden opstart trænede jeg meget, så min krop var klar. Jeg bliver nok mere udmattet end andre, men jeg får ikke ondt - tværtimod vil jeg sige, at det er ret godt for både krop og sjæl

Test tur til Esbjerg September 2020

Nyt fra formanden / bestyrelsen:

Vores første store opgave var genåbning af klubben efter et coronaramt forår.. I samarbejde med instruktørgruppen blev voksen og børnekurserne planlagt til start henh. 10. og 11. august.

Der er femten på voksenholdet og 10 på børneholdet.

For at det kunne lade sig gøre måtte vi have en forsinket Åbent Hus dag den 9. aug. Denne var en stor succes med flere besøgende end de tidligere år. Dagen og kurserne var annonceret i Ærøavisen, hvor jeg også havde en lille artikel om klubben i den 5/8.

Mange gæster på vandet og flere af dem kom igen dagen efter til IPP2 kursus.

Coronaen gjorde, at vi måtte ansætte en person til at gøre rent efter brugen af baderum og toiletter efter hver kursusgang. Det er en af de nye kursUSDeltagere Tina Marie, der står for det.

Broens rampe har været udsat for en lidt hård behandling i sommer, og de ansvarlige lånere har erkendt det og er i gang med at forberede reparation.

Bestyrelsen var to gange til stede i gågaden under Marstal by Night for at præsentere klubben. Det var dog ikke noget vi fik lyst til at gentage. Det var 99 % turister og dem vi snakkede med var mest nogle fra andre klubber med egen kajak et andet sted.

Endelig har vi planlagt arbejdsdag og standerstrygning til den 25 oktober kl 9:30

De nye medlemmer fra Elite holdet 2020

Strynø rundt med Team Havblik - Skrevet af Cecilia Jørgensen

Lørdag d. 5. september 2020 skulle havkajak begynderholdet, på weekendtur til Strynø. Det var en spændende og udfordrende tur, og der skete mange ting, jeg aldrig havde oplevet før. F.eks. har jeg aldrig oplevet at ro i så store bølger, jeg har aldrig før spist så meget kage, jeg har aldrig set så meget forskelligt slags fodtøj, jeg har aldrig haft så mange vabler på mine hænder, jeg har aldrig set Strynø Kros toilet, jeg har aldrig set så mange sæler, jeg har aldrig snakket så meget om rotter, og jeg har aldrig tisset i en våddragt...

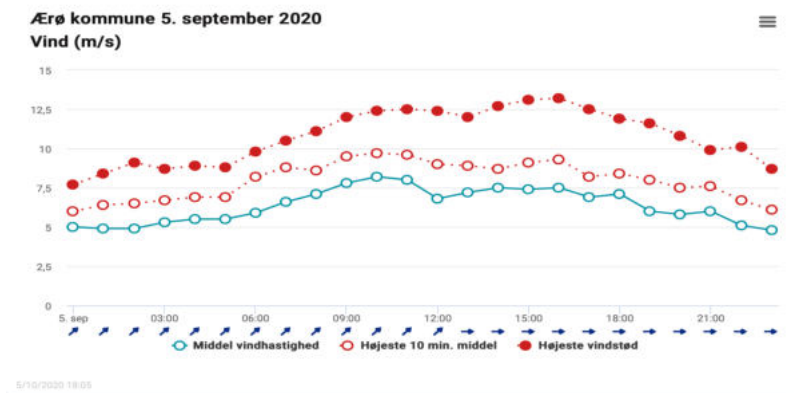
Det er fredag aften og jeg ligger i min seng. Det sidste jeg gør inden jeg lukker mine øjne, er at tjekke vejrudsigten endnu engang. Jeg håber på at metrologerne har ændret prognosen, og lover havblik i morgen når vi skal på tur. Øv, nej desværre, de lover stadig lidt

ustadigt vejr, og med en vindstyrke på 11 m/s. Hmm, vi kommer nok ikke til Strynø i morgen, tænker jeg. Og bliver lidt utryg ved tanken om, at vi skal ro i kæmpe bølger. Da jeg møder op ved kajakklubben lørdag morgen kl. 9. står der allerede nogle af mine ro-kammerater. Vi kigger forventningsfuldt rundt på hinanden, kigger lidt op på himlen, og så lidt ud på havet, og så lidt over på Kurt og Thea, som bare står og smiler. Jeg tror vi alle tænker det samme, "kan vi godt ro i det her vejr", og "blæser det for meget" og "er det nu sikkert nok" og "mon ikke vi bare skal ro fra Søby til Ærøskøbing". Og da de sidste møder op, spørger Kurt, "om vi har mod på det". "Ja", siger vi, som om det var det mest naturlige i verden. "Fint så lad os gå ned og se hvordan man pakker en kajak". Og sådan blev det besluttet, at vi selvfølgelig holdt fast i plan A med kurs mod Strynø.

Vi havde fået en pakkeliste med ting, som var gode at have med på kajaktur. Og desuden var det en god idé at have udstyret pakket ned i vandtætte poser. Jeg har været en del på vandretur, og derfra er jeg vant til at pakke minimalistisk og let, da du selv skal slæbe rundt på det på ryggen. At det så ikke helt gælder det samme for havkajak, det fandt jeg så ud af, da Kurt skulle vise hvordan man pakker en kajak. For aldrig har jeg set så meget udstyr og så mange små poser. Der var virkelig tænkt over hver mindste detalje. Der var telt, liggeunderlag, en Trangia, en pose til pænt tøj, en pose til underbukser, en pose til regntøj, en pose til handsker, en pose til huer, en pose til førstehjælpstasken, en køletaske til morgenmad, en køletaske til frokost, termoflasker, vanddunke, en pose med ekstra huer, en

pose med nødblus, en pose med elektronik, og ja selv en pose med en dug til morgenbordet. Og ja som om det ikke var nok, den sidste ting som blev lagt ned i kajakken, var et hjemmesnedkereret skærebæret, som akkurat passede ned i kajakluens rum. Fantastisk. Så mens jeg stod der, og var så benøvet over alt det Kurt havde fået ned i kajakken, tænkte jeg også på mit eget beskedne udstyr, og at jeg nok havde pakket for lidt. Men det gik, og vi fik alle pakket kajakken, spist turens første stykke kage og var klar til at komme på vandet. Det blæste som sagt en del og jeg var spændt på hvordan turen skulle gå, hvor høje bølgerne var, hvor meget kajakken kunne klare og hvordan jeg selv ville reagere, når jeg kom ud på det åbne hav.

Jeg tror der var flere som havde de samme tanker som jeg. Men på den anden side vidste vi også at vi var i trygge hænder, hos nogle meget dygtige og kompetente instruktører. Så da vi stævnede 12 kajakroer ud fra Marstal havn kl. 10.38 var det også med en god følelse i maven om, at det nok skulle blive en fantastisk tur. Vi startede turen med at ro ud mod Ommel, for at være i læ så lang tid som muligt. Det var en behagelig start og solen var også begyndt at komme frem. På et tidspunkt drejer vi, for at sætte kursen mod Halmø, hvor vi vil spise frokost. Vi kan godt mærke at bølgerne bliver større og større, og at kajakken bliver mere levende, når vi nu får bølgerne ind fra siden. Der er

ikke nogen som siger noget til hinanden, der er bare en dyb koncentration og vind i ansigtet. Da vi har roet en $\frac{3}{4}$ mod Halmø, trækker det op, og himlen bliver helt sort, og vi havner i en kæmpe regnbyge, med dråber så store som perlesten. Jeg får en lille følelse af usikkerhed, og spænding, og tempoet bliver lige sat lidt op. Jeg har kun klinten på Halmø for øje, da jeg bare tænker, jeg skal ro hurtigt i "sikkerhed". Da vi runder klinten, klare himlen op, solen kommer frem, og havet bliver helt stille. Vi går i land på Halmø, spiser lidt middagsmad og får et stykke slik.

Da vi er færdige med at spise, var næste position nordspidsen af Strynø. Denne del af turen synes jeg var den sjoveste og mest lærerige. Vi havde vinden og bølgerne lige i røven af kajakken, hele vejen. Og der var flere gange, hvor man var oppe og plæne. Det kildede vildt meget i maven og det var sjovt at sejle hurtigt. Flere steder på havet, kunne jeg høre små hvin fra mine ro-kammerater,

som også havde en fest. Det var lige før vi bare kunne stikke pagajen i vandet, og lave bagrorstyretag hele vejen til Strynø. Men det krævede også en del koncentration at ro med så høj fart, og den vindretning. For man skulle også passe på, at man ikke kom til at ligge forkert i en bølge, som så ville få kajakken til at rulle rundt. Da vi nærmede os nordspidsen, roede vi ind på et stykke med lavvande. Der var en masse store sten, som stak op af vandet og på stenene lå der en kæmpe folk sæler. Jeg havde aldrig set så mange sæler før, og vi kunne komme forholdsvis tæt på dem, før de hoppede i vandet. En fra holdet sagde at man kaldte sæler for "havets rotter".

Da vi kom i land på nordspidsen af Strynø, var det tid til en kaffe og kagepause. Og der blev serveret ikke mindre end to slags kage. Mens vi sad der i græsset og spiste vores kage, faldt snakken på "havets rotter". Pludselig siger Thea at hun engang havde set en rigtig stor og levende rotte, som havde de sødeste øjne og at hun godt kunne lide den. Der var så ingen af de andre i gruppen, som

delte samme synspunkt som Thea, om at rotter var søde. Men efter dette, blev "rotten" grundlaget for meget snak og gode "rottejokes" resten af turen.

Vi fortsatte turen fra nordspidsen af Strynø og ned mod Strynø havn. Her begyndte vi at få en lille smule sidevind, og derefter modvind, og

jeg kunne godt mærke jeg var begyndt at blive træt. Ikke fordi turen havde været hård for armene, tvært imod, det var meget lettere end hvad jeg havde forestillet mig hjemmefra. Men jeg var mere træt på den gode måde, af alle de indtryk og oplevelser. Da vi kom i land på Strynø, skulle vi først tømme vores kajaker for udstyr, og så skulle vi se Thea og Kurt lave perfekte selvredninger og makkerredninger i slowmotion, inden vi selv skulle en tur i vandet.

Da alle havde haft hoved og krop under vand, var det tid til at gå op i lejeren på Strynø Smakkecenter og pakke vores ting ud. Det var nemlig her vi skulle sove i shelter i nat. Da alle havde fået pakket ud, var det tid til at gå op på Strynø Kro, hvor vi skulle spise aftensmad. Sulten var da også begyndt at melde sig efter en hel dag på havet, så jeg drømte om kartofler og brunsovs. Da vi kom ind på kroen, stod krofatter ude i køkkenet og der sad en herre ved det første bord og holdt om sin Tuborg, og ellers var der ingen mennesker. Vi gik ind i det bagerste lokale, hvor der hang store røde julekugler ned fra loftet, og der var et bord som var dækket fint til 12 personer, så vi gik ud fra det var her vi skulle sidde. Pludselig kommer der en lille, sød, ældre mand tøffende ind til os. "Velkommen til Strynø Kro siger han. Jeg har haft lidt travlt, da der har været mange mennesker i dag, så jeg er blevet lidt forsinket med jeres mad. Men kom I med herud og vælg noget at drikke". Nogen af os fulgte med kromanden ud til baren, hvor vi skulle til at bestilte vores drikkevarer, i et meget stille tempo.

"Vent lige, sagde manden, jeg skal lige ud og røre i sovsen". SOVSEN, jeg kunne mærke hvordan munden begyndte at løbe i vand. "Hvad er menuen", var der en der spurgte. "Skinkesnitsler, med hvide kartofler, grøntsager og svampesovs, sagde kromanden". Og vi fik julelys i øjnene. At være på Strynø Kro, var da også en oplevelse i sig selv, der er god mad og den sejeste kromand jeg har set. Så hvis man ikke har været der, kan jeg da kun anbefale at tage derover. Om ikke andet for at prøve, at sidde på deres dametoilet, som er fyldt med pyntegenstande, der kan spille musik. Det er jo meget smart tænkt at få de andre gæster til at grine så højt, at de ikke kan høre du sidder og tisser, inde ved siden af.

Da vi havde spist den dejlige mad, var det tid til at slå mave, ved at gå en aftenur ned til Strynø Mølle, derfra kunne vi vinke godnat til Ærø. Vi gik tilbage til shelteren, hvor vi tændte op i bålet, fortalte historier, snakkede om rotter, spiste endnu mere kage og ristede skumfiduser over bålet. Vi gik til køjs i vores soveposer og sov som små sæler.

Næste morgen stod vi op, pakkede vores ting og satte os til bords ude på havebordene, som både var dækket med en pæn dug og et hjemmesnedkereret skærebræt. Vi hældte kaffe op, snakkede og spiste vores hjemme bragte morgenmad. Kurt kom også med rundstykker til os, han havde hentet ved købmanden. Det var meningen vi skulle være blevet frigivet på Strynø. Men fordi det stadig blæste lidt, og vi ikke skulle nå at blive kolde, når vi roede hjem. Blev det besluttet at vi skulle frigives, når vi kom tilbage til Marstal. Så da vi havde spist morgenmad og pakket kajakerne, var det tid til at sætte kursen mod Ærø. Vi havde modvind hele vejen, men det var en meget smuk tur hjemad og solen skinnede næsten fra en skyfrihimmel. Hele vejen hjem kunne vi se Marstal, så det hjalp da lidt på motivationen, at vi kunne se ende destinationen. Da vi havde roet et godt stykke, kunne det godt begynde at mærkes lidt i armene, så for at vi kunne klare det sidste stykke roede vi lige ind til Langholm, for at holde en velfortjent kagepause. Vi stod tæt i en cirkel som en flok pingviner, der beskytter sig mod vinden, for at spise vores kage, da vi pludselig kom til at kigge ned på vores fødder, og fik lidt grineflip over alle de forskellige slags fodtøj vi havde på. Der var en med støvler, en med bare fødder, en med en str. 36 i neoprensko, en med en str. 48. i neoprensko og en med sokker i sandalerne. Da vi havde grinede færdig fortsatte vi derefter det sidste stykke af turen og roede ind i Marstal havn med lidt trætte arme og lidt vabler på hænderne, men med pagajerne hen over hovedet, fordi vi var stolte over, at vi havde klaret turen, og at der ikke var nogen som var faldet i vandet.

Vi tog kajakerne op på land og tømte dem for vores oppakning. Vi fik lidt at spise og gjorde os så småt klar til at gå på vandet igen, for at lave redningsøvelser, så vi forhåbentlig kunne blive frigivet. Vi fik at vide at vi skulle gå sammen med vores makker og vi fik at vide hvilket par der skulle starte, resten af os kunne bare vente på land og holde øje med hvornår det blev de næstes tur. Jeg tror vi alle gik lidt inde i sådan en "sejrsbobbel" over hvor vellykket vores Strynø tur var og så tror jeg, at alle gerne ville have frigivelsen overstået, for lige pludselig lå vi alle sammen på vandet og dannede en flåde, imens vi

ventede på at det første par blev færdige. Min makker og jeg var så de sidste der skulle op til ”prøven”. Så jeg tror vi lå og sejlede rundt i ”det lille hav” en time mens vi ventede på de andre. Og i min sejrsmoment havde jeg glemt alt om at tisse, da vi var på land, ja jeg havde faktisk ikke tisset, siden vi forlod Strynø. Så da det blev min tur til at lave en selvredning, blev det altså også første gang jeg tisede i en våddragt, lidt specielt.

Men vi klarede det, alle fra holdet bestod prøven og vi kunne ro tilfredse ind på land med en lakridspibe i munden. Kajakkerne blev vasket og vi fik noget tørt tøj på. 4 ugers vellykket kajakkursus var nu afsluttet, takket være nogle søde og dygtige instruktører, som var gode til at lære fra sig, gode til at hjælpe, gode til at bevare overblikket og gode til at føle os trygge. Til slut er der kun at sige tak for en fantastisk tur, jeg har nydt at ro sammen med jer og lære jer at kende. Så lad os håbe der kommer flere dejlige ture for ”team havblik”.

Tirsdags fællesroning - skrevet af Alice Søndergaard

Jeg kunne ikke rigtig komme i gang med at ro kajak i foråret selv om jeg virkelig gerne ville.

Tine Højmark havde det på samme måde, så vi aftalte, at hvis vi roede på en bestemt ugedag, så vidste vi på forhånd, at det var det vi skulle og kunne planlægge derefter.

Vi havde hørt og kunne se på Rokort, at der ikke var meget aktivitet på vandet, så derfor var der måske andre, der havde det på samme måde som os.

På FB inviterede vi andre til at ro med i et stille og roligt tempo - og der var sørme andre der havde det på samme måde som os.

Det blev til 5 tirsdagsroninger inden sommerferien med op til 9 deltagere. Enkelte var gengangere, men ellers kom der nye med hver gang og det var smadder hyggeligt.

Vi sejlede Eriks hale rundt, til Sct. Albert, Halmø rundt og til strandbyen i et fantastisk flot vejr 🌞 Den sidste gang havde vi meget blæst og lidt regn, men det var perfekt til redningsøvelser og til at lære teknikker af Susanne Grube, blandt andet til at bruge vinden til at vende kajakken.

Tak til alle jer der gjorde det sjovere og hyggeligere at ro kajak - og vi kom afsted 💪

Fra tanke til handling var der ikke langt og herved opfordrer vi alle til at skrive på FB hvis man gerne vil på tur og have andre med. Derved kan vi hjælpe hinanden til at komme på vandet og få de gode oplevelser som kajakken giver.

Fælles-tirsdags-roning til Sct. Albert den 2. juni 2020

- skrevet af Tine Højmark

Flaget ved klubhuset hænger ned langs flagstangen og vi dukker 5 op til dagens fællestur. Jan, Anne, Birthe, Alice og jeg. Da vejret er så roligt, som det næsten kan lade sig gøre, beslutter vi os for at ro mod Sct. Albert, da farvandet til denne side af Ærø ikke så tit tillader ture, ofte går turene mod Strandbyen eller Halmø.

Turen til Sct. Albert byder på 13 km. tur – retur med overbærring ved strandhusene, men om dagens sammensætning af roere kan klare hele turen finder vi ud af undervejs. Det er altid spændende med fællesroning - hvor mange kommer? Hvem kommer? Hvordan er vejret? Hvor går turen hen? Er der mon nogen der har kage med?

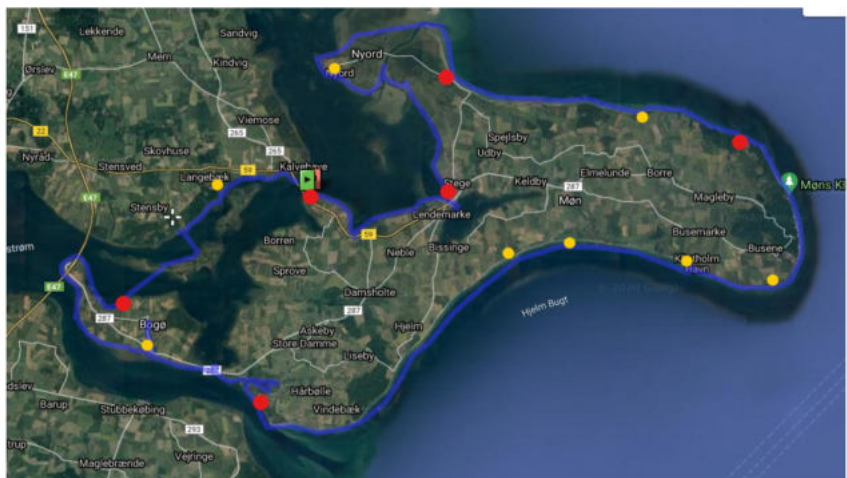
For 4 ud af 5 af os er det vores længste tur denne sæson, men alle føler sig klar til at forsøge at komme helt til Sct. Albert. Vi ror stille og roligt afsted og vandet er så stille, at når et insekt falder i vandet ved siden af kajakken spredes der ringe i vandet. Efter 6,5 km er vi nået frem, vi hopper ud af kajakkerne og sætter os op på nogle borde-bænke-sæt hvor vi får en gang at drikke og lidt snacks. Vi går også en tur op til Sct. Albert Kirke inden vi ror mod Marstal igen.

Undervejs på sådan en tur går snakken altid med lidt af hvert.

Dagens største temaer er vigtigheden af respekten for menneskers forskelligheder og så findes der rent faktisk en puddel-kat.

Tak for en dejlig aften. Jeg ser frem til flere skønne ture på vandet med alle forskellige mennesker fra klubben.

Grøn pil Start sted med uret rundt

Røde cirkler er overnatningspladserne

Gule cirkler er pauser stederne

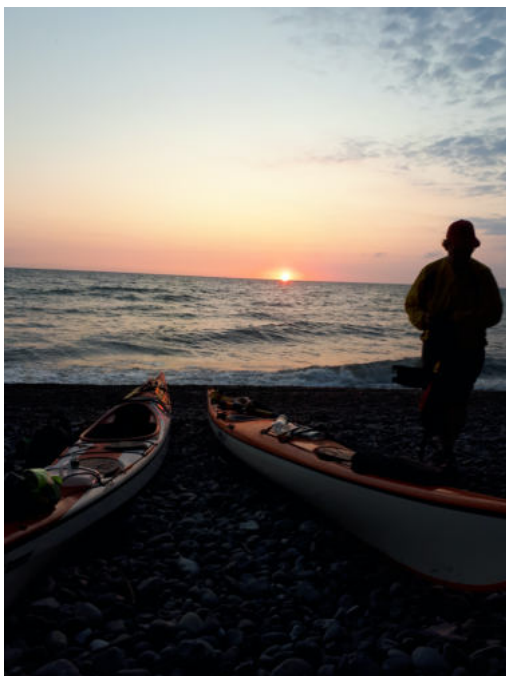
Tur Møn rundt 14/7 – 21/7 - skrevet af Kurt Lund

Anne og jeg havde længe snakket om at det kunne være spændende at ro Møn rundt især ned langs Møns klint. Turen blev planlagt til sommerferien, også nu da Havkajakroernes sommertræf i Kleven var aflyst. Vi startede med at spørge på Havkajakroernes facebook gruppe, hvad vi skulle tage højde for, og hvad der kunne være spændende at se, som vi så også fik glæde af, tak for det. Nu kunne vi rigtig planlægge. En plan A, og en plan B. vejret bestemmer i hvert fald starten.

Dag 1. d.14. juli tog vi af sted mod Camping Mønbroen lige under Dronning Alexandrines bro, her havde vi fået lov, mod betaling at lade bilen stå under turen, og vejrudsigten viste, det var Plan A. vi kunne følge, altså med uret rundt. Vi ankom sidst på formiddagen, og efter ind chekning af bil, valgte vi allerede at tage af sted over middag, ind imod Stege, små 11km., hvor der var mulighed for indkøb, spisning m.m. Vi havde ellers prøvet at skrive til Stege kajakklub for at høre om det var muligt at slå telt op på der græsplæne, men vi fik aldrig svar, de oplyste dog på deres

hjemmeside, det kunne vi godt, vi kom til Stege og fandt hurtigt klubben, men det så nu heller ikke ud til at være særlig attraktivt, så vi fortsatte lidt ind i Stege Nor inden vi vendte rundt og tog ud af havnen igen og fandt en stor græsplæne på Nordøst siden af havnen tæt ved badeanstalten. Vi tog kontakt til Havnefogeden for Vordingborg kommune, vi købte en overnatning, det samme som dem der vandre på Camønostien, og ligeledes adgang til toiletterne. Vi fandt et sted at spise, og fik handlet lidt ind til turen, i løbet af natten kom den ventede regn, men vi lå jo tørt og godt i vores telt.

Dag 2. Regnen havde lagt sig, og efter en morgen dukkert var det tid til morgenkaffe fra trangiaen og med rundstykker fra bageren, en smurt madpakke, var det tid at komme videre op mod Nyord, vejret var tåleligt, overskyet og lidt luft, vi fulgte kysten som vi plejer på nye ture, vi havde øen Lindholm på bagbord side hele formiddagen indtil vi nærmede os Nyord og fandt de små sejlrønder ind til Nyord bro og Dæmning, vi fortsatte dog op til Nyord havn, og nu dukkede solen op perfekt, vi fandt et sted at komme i land ved havnen. Vi havde tænkt vi skulle hygge med et stjerneskud fra restaurant Lollesgaard. Men alt optaget til 15.30, her var stort set fyldt med turister, en lille byvandring og en is måtte vi nøjes med. Ingen biler her, da de parkerer på en stor plads uden for byen, så tilbage igen og nyde vores medbragte

madpakke, det er også ok. Vi fortsatte nord om Nyord, indtil vi kom rundt og ned til Ulvshale – Møn strandcampingplads, hvor vi fik en lille fin teltplads, kajakkerne fik lov at blive ved stranden da vi skulle gå et stykke, ej heller nogen spisesteder, så trangiaen måtte i gang med boller i karry uhm. Menuen er underordnet når dagsens etape er 28 km.

Dag 3. Trangiaen atter i gang, hvor der blev bagt pandebrød og kogt vand til kaffen og til termokanderne, mens morgenhyggen, madpakkerne blev færdige. Nu skulle vi ro langs Nordsiden med vinden skråt agten ind, så igen fint nok, stadig kystnært for at se noget, men der var ikke så meget, så efter 7 km. en lille kaffepause, da dagsens etape ikke skulle være så lang. Vi fortsatte op til "Pomlerenden" ca. en lille km. inden hvor Møns klint starter. Her gik vi i land og besigtigede teltpladsen, der lå oppe på toppen, men vi skulle op af nogle dårlige trapper, og pladsen var stort set fyldt så det ud til. Hvad gjorde vi så, ned til kajakkerne fandt madpakkerne op af en skråning, og op til en fin plet, nok privat, det var måske heller ikke smart, vi nød madpakkerne, samt en lille morfar. Skulle vi ro videre, nej for mulighederne blev ikke bedre, så vi tog på en vandretur, som gik op til Liselunds Slotspark, en virkelig velholdt park i skønne omgivelser ud for "Djævelkløften" og her var muligheden for at købe dagsens is og et glas honning, når vi skulle bage pandekager til aften hyggen, det var godt med en frisk vandretur, og få gang i benene, da vi kom tilbage til kajakkerne besluttede vi at overnatte, bare på stranden tæt ved kajakkerne på et lille plateau,

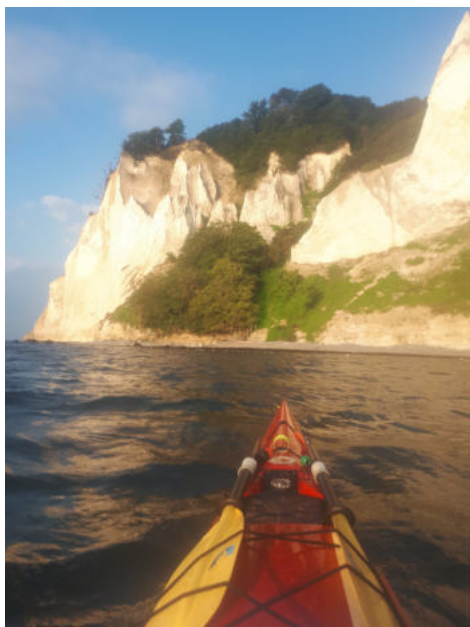

de sidste boller i karry blev sat til livs, så der stadig var plads til pandekager med honning, samt nu også bålhygge, kogt vand til havregrynene næste morgen da vækkeuret blev sat til kvart i fem, til køjs på stenene i soveposerne, intet telt, så fuldt lovligt, men lovlig hårdt, man skal jo op om natten, men hvad var nu det, en klæbrig masse fornemmede mand, øv vi tiltrak åbenbart de lokale "dræbersnegle" det var en klam fornemmelse.

Dag 4. Så det var godt da vækkeuret ringede, der var stadig også larm fra kysten når bølgerne skyllede op på stranden. Vi fik spist vores havregrød, så vi ikke tog af sted på tom mave, en kajakroer skal altid være varm, tør og mæt. Vinden var gået mere i nord, så fint nok og vi kunne nu skimte solen

stå op i horisonten, så vi var klar. Vi havde aftalt jeg skulle sende Anne ud igennem brændingen, og efter et par hurtige "støttetag" var hun vågen og klar. Så jeg måtte "sælstarte" ud igennem brændingen og ud til fru, det var skønt at komme derud hvor stilheden var, solen var stået op, så perfekt timing, nu begyndte turen for alvor ned langs klinten, virkelig et flot syn med solen på den hvide klint, vi skulle dog ikke falde helt i staver, da der med jævne mellemrum kom 3 store "søer" skråt bagfra, så vi skulle være klar med støttetage, nogle steder lignede det faktisk små slotte der var lå i klinten, vi havde egentlig tænkt at holde en pause undervejs, men ikke det nemmeste at komme i land, så det blev valgt fra, ej heller nødvendigt, og det gik faktisk også

hurtigere end forventet, da vi skød god fart i medstrømmen, så en lille tisse pause da vi rundede det Sydøstlige hjørne, videre op til Klintholm havn, efter 14 km.

Nu skulle morgen kaffen så rigtig nydes som vi plejede, vi havde egentlig tænkt os en overligger dag her, da vi havde forventet en lille hyggelig plet, men havne var en nu en stor byggeplads, da den åbenbart

er blevet udpeget til service havn for en tysk aktør til tysk vindmøllepark Baltic 2 og sikkert flere tiltag, her var også mange turister, vejret var jo også perfekt at ro i, så vi valgte at fortsætte, op langs sydkysten i det flotteste sommervejr og de gode badestrande, pause ved Hovmarken, og derefter frokost ved Oddermosestrand, og hvor der var tid til en lille povernab, en badetur, igen videre langs kysten op forbi Madses klint en lille mini Mønsklint, da vi rundede Hårbølle pynt skulle vi arbejde lidt i strømmen, men det kom vi hurtigt efter, så vi fortsatte op til Hårbølle havn og fandt en lille fin teltplads ved havnen, vi havde nu fundet ud af at de bruger samme kode til toiletterne i Vordingborg kommune, så fint nok, vi fik lov til at ligge der til næste morgen, så tak for det. Slut på dagens etape 44 km. blev det til, det længste vi har roet på en dag, men vi var jo også startet før en anden havde fået sko på, menuen stod nu på ristet pølser på panden, med pandebrød, og en stor is, med the og kaffe fra den lille hyggelige cafe på havnen. Folk er i øvrigt meget

interesseret i havkajakker når de ser hvor meget vi kan have med, så vi falder næsten altid i snak med nogen.

Dag 5. skulle bare være en hygge dag, og vi kunne egentlig godt havde hygget her i den lille havn, men vejret indbød jo til at komme videre, Vi tog et smut, efter anbefalinger et smut ind i Fanefjorden, næsten ind til kirken, inden vi tog ud igen og så op langs kysten/dæmningen hvor vi lige var igennem hullet og ind på den anden side, inden vi kom op til Bogø, her var der ikke særlig gode muligheder for kajakroer at komme i land, så vi måtte fortøje som lystbåde ved den inderste plads, i vandet til livet og derefter kravle op på broen, de skal ikke komme her ;-)
igen en vandre tur op til den lokale brugs i Bogø, for at købe ind til gourmet middag, all inklusive , tilbage til "lystbådene" for at komme videre op til Farø broerne, det lykkes, ikke tørskoet at komme i kajakkerne igen, vi kom nu forbi Bogø fyr, hvor der er overnatnings mulighed i fyret, men her var allerede folk. Nu kunne vi fint se Farøbroen med Storstrømsbroen i baggrunden

et flot syn, under Farøbroen først høj broen, så lav broen, inden vi kunne ro langs Farø på Nordsiden i flot solskinsvejr, vi fortsatte ind langs kysten til Skåninge Bro havn, igen et lille hyggeligt sted, vi kom i snak med en lokal kajakmand, der venligt spurgte om vi ville låne strømstik, så vi kunne oplade vores elektroniske udstyr, især powerbanken ville være kærkomment, ydermere udpegede han 2 telt pletter, så vi selv kunne vælge, den første var totalt tilgroet, så den var yt. den næste var på en stor ujævn skråning og lidt væk fra havnen, så den var yt. så vi kom altså selv til at vælge, der hvor der var et bålsted, og den mest idylliske

plads indtil videre, de lokal vi faldt i snak med, sagde også det var der de havde "hængt ud" i deres unge dage, så det var fuldt lovligt. Efter vi havde slået lejre og fået spist vores gourmet middag med bœf og bearnaisesovs, god rødvin satte vi os ved et bordbænkesæt ved havnen med kaffen kom der en flok lokale og slog sig ned ved os, de havde spegepølse-madder og andet mundgodt med som de venligt bød vi andre, så en rigtig hyggelig aften med lokale røverhistorier, og hvor de syntes de ville advare os om at havnen blev invaderet af damer der nøgenbadede søndag morgen kl. 8. vi nød aften til solen gik ned med Farø og Storstrømsbroen i baggrunden, dagen etape var 28 km.

Dag 6. Igen flot vejr, og nu nok den sidste etape inden vi kom

tilbage, så det sædvanlige morgen ritual inden vi tog videre, og alle damerne var forduftet fik afleveret strømstik m/drikkepenge så der kom lidt tur forslag frem. Vi valgte at ro direkte til øen Tærø, med Lilleø om bagbord, og der var lige akkurat vand nok til vi kunne komme igennem, tak til de lokale råd. Tærø er en privat ejet ø, Kristian Kryger hvor der er en masse vilde heste, men dem fik vi desværre ikke at se, nok tilfældighedernes spil, vi roede langs Nordsiden af øen, og det var tydeligt at se vi ikke måtte gå i land alle steder skiltet med "Privat" ingen adgang, så vi valgte at ro over til Sjælland siden over til "Petersværft" et gammelt

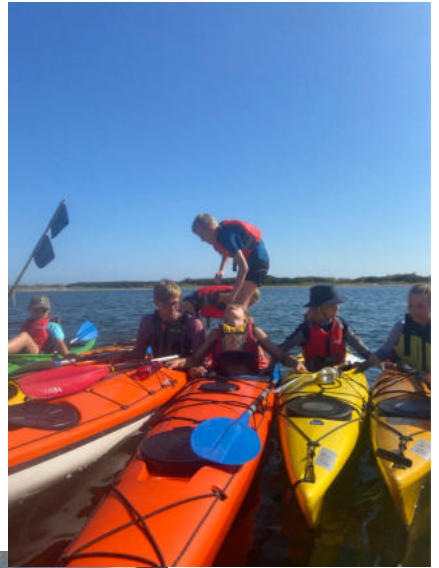
historisk værft, vi fulgte nu kysten på Sjællands siden op til dæmningen/bro til Langø her spiste vi frokosten ved Langebæk bådelaug, efter pausen roede vi først under træbroen til Langø og så videre op til Dronning Alexandrines bro under den og ind til Kalvehave havn hvor vi ville nyde et glas koldt fadøl, efter at have stået i kø i 15-20min. Her var virkelig også turister, men hvad gør vi ikke for et glas øl, herefter skulle vi bare langs Dronning Alexandrines bro, og over til startstedet camping Mønbroen hvor bilen nok stod og savnede os, vi var i land ved 16 tiden efter 18km. på vandet. Alt i alt ca. 134km. vi fik checket ind, med en enkelt overnatning m/bad bestilt rundstykker til næste morgen, købt bilen fri, så når vi var klar i morgen kunne vi bare køre, hvis vi kunne finde ud af at ro sådan en. Vi prøvede at bestille bord på

Lollesgaard på Nyord, men igen alt optaget, så de gik altså glip af Lunds penge, vi fik så bestilt på Cafe Farø Vad, også en anbefaling. Her fik vi smagt nogle lækre burger slides så vi igen blev mætte ved de udendørs borde, men det blev hurtigt køligt da solen gik ned, så vi kørte hjem til teltet igen, vi var nok også en smule brugt.

Dag 7. Her nød vi rundstykkerne og stadig trangiaens kaffebryggeri, i dag skulle vi ikke på vandet, men havde pakket sammen, det bliver nu også hurtigt en rode butik, med dit-mit-tørt-vådt-tøj-udstyr-telt, men det lykkes jo at få det stablet i bilen, kajakkerne godt spændt fast på taget, et godt brusebad og rent tøj var vi klar til at vende næsen hjemad, vi valgte dog at køre en tur ud til "Klinten" for også at se den fra landsiden, og gå alle trappetrinene ned til vandet, det blev også kun til det da der var fyldt med ulækkert tang/olie snask for enden af trapperne, så ingen gå tur langs klinten, der var også mange der havde fortrudt de trådte ned, med deres fine sko, oppe på klinten er der et forholdsvis nyt center med udstillinger m.m. men her var altså bare en masse mennesker, men måske også fordi vi ikke var, vandt til dette efter en kajaktur. Nu kørte vi så hjemover via Spodsbjerg – Tårs ruten og kunne glæde os over en fantastisk tur. Nu skulle vi bare hjem og pakke ud, som også tager sin tid vaske-tørre; -)

Bedste hilsner Anne & Kurt

B&U siderne

Hej Jørgen Friis

Jeg er lige flyttet til Århus, efter at have færdiggjort 9. klasse. Jeg er ikke meget på øen, og kan derfor ikke længere deltage i aktiviteterne, Marstal kajakklub har at byde på, eller være en del af klubben. Jeg har haft nogle gode år hos jer, hvor jeg har været galde for det hele, og håber jeg kan finde en klub her i Århus.

Hvis du vil hilse mine lærer, på børn og unge holdet, fra mig, og sige tak for årene, og at de har været lærerige, vil jeg blive meget taknemlig.

Venlig hilsen
Dagmar Thomas

kajak

Jeg går til kajak og jeg synes det
er mega hyggeligt og sjovt, og ~~spændende~~.
især det med at man bare sejler og hygger
uden man behøver at kunne noget helt
specielt.

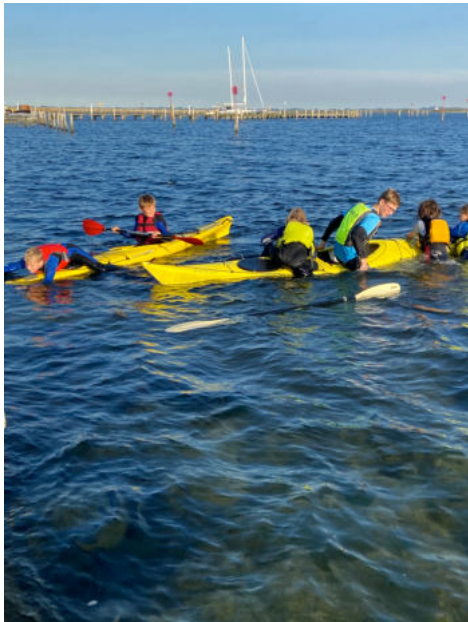
Man får også en masse gode
venner og
lærere er super søde!

Skrevet af Alma og Liv

Jeg kan rigtig godt lide at gå til kajak. Det er
ik' fordi at det er sjovt, men fordi det er hyggeligt. Man
lære dem der er det af Bende. & lærerne er mega
søde!

Vi sejler små ture til forskellige steder. Man bliver
glad og afslapper af at være på vandet.

Tak for I vil tage os med ud at sejle!

Billeder fra sæson afslutningen med B&U holdet 2020

Hvad sker der i klubben efterår/vinter 2020

Desværre ikke så meget pga verdens situationen

men...men...men... fortvivl ej der vi stadig være
Fælles arbejdsdag med standerstrygning og hygge med afstand

Lørdag d.25.Oktobre kl.9.30-14.30

og selvfølgelig

Nytårsrul d.1/1-2021 kl.14.00

Hold øje med beskeder fra klubben på din mail,
hvis der sker ændringer får i besked der.

De 2 nye redaktører vil arbejde på at lave min. 2 blade om året, hvis der er nogen der brænder for at lave blad er de velkommen, og alle input, historier mm. er MEGET velkommen, send det til :

Susanne - sgrube@mail.dk - Thea - kajakudlejningen@gmail.com

